

พิมพ์ครั้งแรก มีนาคม ๒๕๕๑
พิมพ์ครั้งที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ราคา ๑๕๐ บาท
ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
กนก รัตน์วงศ์สกุล
กนกยามเย็น. _ กรุงเทพฯ : เนชั่นบุ๊คส์, ๒๕๕๑. ๑๒๘ หน้า.
1. กนก รัตน์วงศ์สกุล. I. ชื่อเรื่อง.
๙๒๓.๘๕๙๓

ISBN ๙๗๘-๙๗๔-๐๕-๓๖๙๘-๗

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
บริษัท เนชั่นบุ๊คส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
ในเครือเนชั่นกรุ๊ป

ประธานกรรมการบริษัท	ธนาชัย วีระพัฒน์วงศ์
กรรมการอำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ	ดร. วงศ์สิริ สังขวาลี มียาจิ
บรรณาธิการที่ปรึกษา	อดิศักดิ์ ลิ้มปรุ่งพัฒนกิจ
ผู้จัดการกองบรรณาธิการอาวุโส	รุจิเรข คชรัตน์
บรรณาธิการเล่ม	บานาน่า กัทลี
บรรณาธิการประสานงาน	พรหมภัสสร ปวินท์สรวค์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	จิราวรรณ นันทพงศ์
ปก/รูปเล่ม	วรเทพ เสริมธนะพัฒกุล
กราฟิก	เดชา กิจพัฒนภิญโญ
ถ่ายภาพ	เศรษฐศิริ ศิลปสุวรรณชัย, คงเดช ตีรין
ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการตลาดและขาย	สุกัญญา ชื่นวรกิตติพล
ฝ่ายขาย	ฐาปนรัตน์ จันทรินทร์ม, ไพโรจน์ ยอดอินทร์
ฝ่ายการตลาด	นันทวัน อรุณนิมิตกุล

สำนักงาน อาคารเนชั่นทาวเวอร์ ชั้น ๒๖ เลขที่ ๑๘๕๔ ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา
เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐ โทรศัพท์ ๐-๒๓๓๘-๓๖๙๕-๖ โทรสาร ๐-๒๓๓๘-๓๕๘๓,
www.nationbook.com

พิมพ์ที่ บริษัท เกียวโด เนชั่น พรินติ้ง เซอร์วิส จำกัด เลขที่ ๑๖๗/๕ หมู่ ๔ ถนนบางนา-ตราด
(กม. ๒๙.๕) ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อสมุทรปราการ ๑๐๕๖๐ โทรศัพท์ ๐-๒๓๑๓-๔๔๑๑-๔
โทรสาร ๐-๒๓๑๓-๔๔๑๕

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) อาคารเนชั่นทาวเวอร์ ชั้น ๑๙ เลขที่
๑๘๕๘/๘๗-๙๐ ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐ โทรศัพท์
๐-๒๗๓๙-๘๒๒๒, ๐-๒๗๓๙-๘๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๗๓๙-๘๓๕๖-๙, www.se-ed.com

หากพบหนังสือมีปัญหาด้านใด หน้าสลับ หน้าซ้ำ หรือหน้าหาย สามารถขอเปลี่ยนใหม่ได้จากร้านที่ท่านซื้อ หรือติดต่อสำนักพิมพ์ โทรศัพท์ ๐-๒๓๓๘-๓๖๙๕-๖

คุยกันเล่น ๆ ริมชานบ้าน...

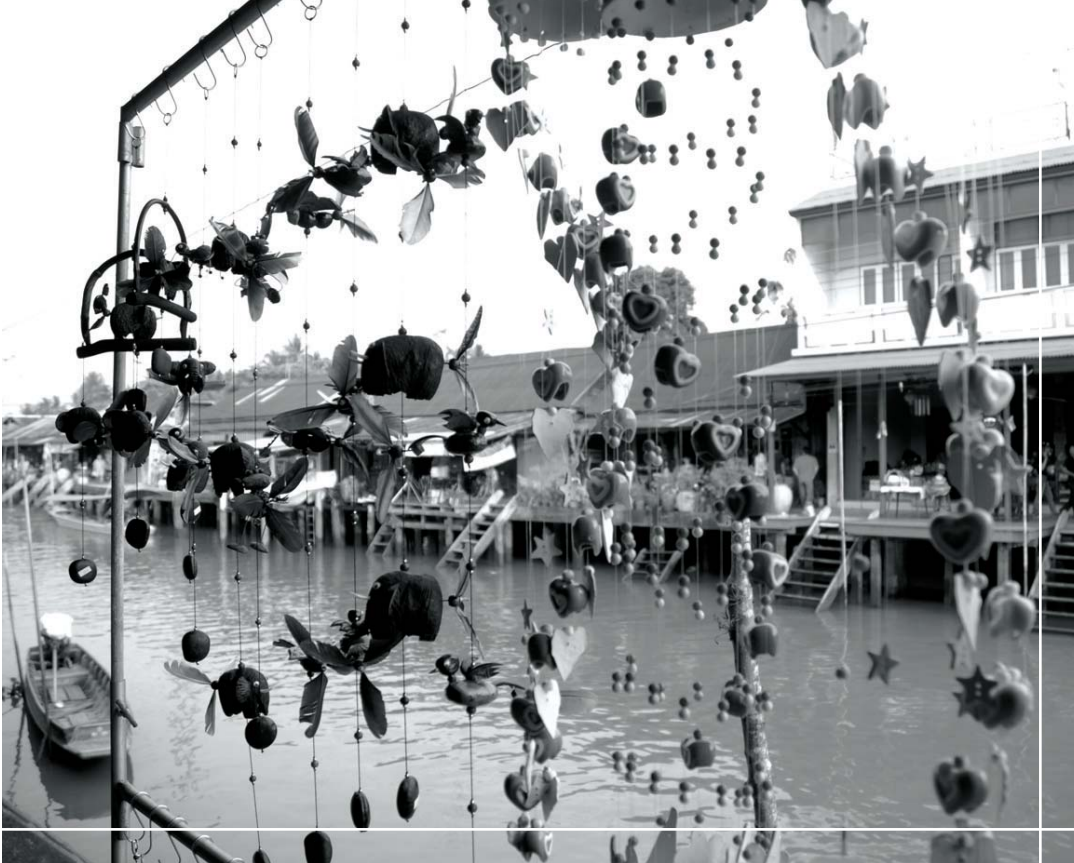
ปลายปี ๒๕๔๗ เป็นช่วงเวลาที่กระแสสื่อได้ชักนำให้สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์มาสนิทสนมกับนักข่าวคนดัง แม้จะอยู่ริ้วบ้านเดียวกัน ความที่ต่างสายงานจึงได้แต่มีกัณฑ์ทักทายกันอยู่เพียงไกลๆ

กระทั่งวันหนึ่ง กนก รัตน์วงศ์สกุล ดังเป็นพลุแตกเมื่อแบ่งภาคออกมาทำงานนอกริ้วบ้าน เปิดโอกาสให้คนได้เห็นหน้าค่าตาเขามากขึ้น ...กระแสตอบรับเริ่มมาจากตรงนั้น และเริ่มมีเสียงเรียกร้องมาว่า กนกออกจะเขียนหนังสือ “เป็น” เขาเขียนลงในเนชั่นสุดสัปดาห์ทุกฉบับทำไมกลับไม่มีหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กของเขาออกมาตามกระแส

นั่นเป็นที่มาของ “ชีวิตรีนรมย์” ซึ่งทำให้หลายคนรู้จักเขาดีขึ้น กนกเป็นผู้ชายตัวเล็ก เสียงทุ้ม อารมณ์ดี มีน้ำใจ กล้าพูดกล้าคิดกล้าทำ ไม่กลัวใคร ภาพของกนกในช่วงนั้นเป็นขวัญใจทั้งบรรดาคนชอบข่าว และขวัญใจสาว ๆ ที่ชอบนำ “กะเพราไก่กับไข่ดาว” มาเปรียบเทียบกับอยู่เสมอ

ปีถัดไปนี่สิ หลายคนแอบแปลกใจ ทำไมกนกกล้า “บ้า” ขนาด
ทิ้งมาดนักข่าวมาใส่กางเกงนักเรียนยืนขายเรียงเบอร์หน้าตาทะเล้น
บนปก “กนกบาทเดียว” นั้นได้...ถ้าเป็นคนที่สนิทสนมกับเขาอยู่แล้ว
ไม่มีใครแปลกใจ เพราะใช้แค่คุณสมบัติที่ نرمย์เท่านั้นที่เขามี แท้จริงแล้ว
ตัวตนอีกด้านของเขาคือความทะลึ่ง ทะเล้น ชอบเข้าแห่ (เรียกว่า
นอกจากจะไม่กลัวใครแล้ว กนกยังไม่ค่อยอายใครอีกด้วย) เมื่อตอน
ให้ดูภาพปกในกนกบาทเดียวก่อนจะพิมพ์จริง ไม่มีเสียงติงจากเขา
สักนิดว่าปกดูบ้าเกินไป หรือจะทำให้เสียภาพลักษณ์คนข่าว เขาเป็น
คนแยกบทบาทตัวเองอย่างชัดเจนเต็มที่ในแต่ละบทบาทที่ทำ

สองปีผ่านไป กนกก็ยังมีอะไรให้เราแปลกใจได้เสมอ เมื่อ
วันหนึ่งทางสำนักพิมพ์ลองโทรไปชวนดูอีกครั้งว่า พี่พร้อมจะ “เขียน
หนังสือ” อีกไหม หายไปนานแล้วนะ...หลังจากเตรียมใจฟังคำปฏิเสธ
เฉกเดิม พี่กนกกลับตอบมาง่าย ๆ ทันทีว่า เอาสิพี่มีอะไรอยากเขียน
มากมาย และ “พี่มองเห็นภาพตัวเองแ่ๆ ในอนาคต นั่งอยู่ริมน้ำ
แถวอัมพวา”

ตอนที่ได้ฟังเขาพูด...โจทย์นี้แม้จะต้องไปไกลกรุงเทพฯ อีกนิด และเวลาที่เร่งรีบให้ทุกกระบวนการเสร็จสิ้นใน ๔๕ วัน แต่ฉันกลับคิดว่าไม่มีอะไรยาก เพราะสิ่งที่ฝึกจนชำนาญมาชัดเจน ทั้งสถานที่ในการถ่ายทำ อีกทั้งเสียงตอบรับของฝึกนกที่เน้นคำว่า “แก๋ๆ” ...ทำให้คนฟังอดอารมณ์ดีตามไม่ได้ (เพราะงานนี้กราฟิกทำงานไว ไม่ต้องฟังศัลยกรรมการรีทัชเลยฮ่าๆ)

และยังพอได้มาอ่านข้อเขียนใน “กนกยามเย็น” เล่มนี้
ฉันไม่แปลกใจเลยว่า ทำไมไม่กี่วันที่ผ่านมา การที่สำนักพิมพ์ได้มี
โอกาสใช้เวลาทำงานร่วมกับพี่กนกอีกครั้ง ทุกคนกลับได้สัมผัสกับ
ความรู้สึกแปลกใหม่ไปจากเดิม

นั่นเพราะข้อเขียนของพี่กนกตกย้ำว่า สี่ปีที่ผ่านมา นับจาก
วันดังเป็นพลุแตก จนกระทั่งระดับชื่อเสียงคงตัว กนก รัตน์วงษ์สกุล
วันนี้ น่ารักขึ้น ใจเย็นขึ้น มุกฮาอาจน้อยลงนิด แต่ทว่าความสุขุม
และโอบเอื้อ

หรือนี่คือช่วงชีวิต “ยามเย็น” ของเขา หลังจากเริ่มคลายภาระอันรัดรีงมาตลอดแทบไม่มีพัก มาวันนี้เขาได้มีเวลาว่างเป็นของตัวเองบ้าง ได้สัมผัสกับความสุขสงบร่มเย็นของธรรมชาติและชีวิตมากขึ้น

ทำให้รู้สึกว่ ไม่ว่าจะกี่ปีๆ หากวันระยะพบกันสักเล็กน้อย กนก รัตน์วงศ์สกุล คนนี้ก็ยังมีรูปโฉมแปลกใหม่ให้คนรู้จักนิยมชมชอบเสมอ ตามวันและเวลาแห่งความสัมพันธ์ผ่านตัวหนังสือที่กระชับแน่นแพ้นขึ้นเรื่อย ๆ

ขอให้ทุกท่านเพลิดเพลินกับชีวิตยามเย็นไปพร้อมกับหนังสือเล่มนี้ของเขา นะคะ

บานาน่า กัทลี

คำนิยม

ฟีกนกหรือคุณลุงนก เป็นคำที่เปาะกับน้องๆ ที่กลุ่มลูกเหริยเรียก

เปาะเริ่มรู้จักฟีกนก และติดตามผลงานของฟีกนก จากทางทีวี และหนังสือ และได้มีโอกาสได้รู้จักตัวเป็นๆ ของฟีกนกมากขึ้นจากตอนพาน้องๆ ในกลุ่มลูกเหริยไปออกรายการจุมกมดทางช่อง ๗ หลังจากนั้นฟีกนกได้กรุณาเขียนเล่าเรื่องราวของกลุ่มลูกเหริยในหนังสือ **เนชั่นสุดสัปดาห์** ทำให้มีคนรู้จักและให้ความช่วยเหลือกลุ่มลูกเหริยมากขึ้น

พวกเราจึงนับถือฟีกนกเป็นญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งที่เราจะมีในตอนนี “ญาติ” มีความสำคัญมากสำหรับคนที่แทบไม่เหลือใครในชีวิตอย่างพวกเราที่นี้ เปาะได้มีโอกาสอ่านหนังสือที่ฟีกนกเขียน เล่มที่ ๒ “กนกบาทเดียว” จนมาถึงหนังสือเล่มนี้ “กนกยามเย็น” ทุกครั้งที่ได้อ่านหนังสือที่ฟีกนกเขียนทำให้ได้เห็นความเป็นคนที่ใจกว้างและใจเย็น คิดรอบคอบ เป็นคนที่พร้อมจะให้ และเปิดโอกาสให้กับคนอื่นอยู่เสมอ เช่นเปาะกับน้องๆ ที่ ๓ จังหวัด

การมีแบบอย่างที่ดีเช่นพี่นก ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต ให้อยู่รอดปลอดภัย และร่วมรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น หนังสือของ พี่นกเล่มนี้จะทำให้คนที่มีโอกาสได้เข้ามาสัมผัส ได้เรียนรู้ว่า การใช้ชีวิต อย่างมีสตินั้นคือสิ่งที่เราสามารถสร้างและกำหนดขึ้นได้เอง เพื่อให้ชีวิต ของทุกคนได้ก้าวผ่านไปจนถึงยามเย็นได้อย่างมีความสุข เช่นหนังสือ เล่มนี้

น้องเปาะ (พีชมพู) กลุ่มลูกเหวี่ยง

ทักทาย

สองปีกว่าไม่ได้พบกันทางตัวหนังสือ
นานพอสมควรทีเดียว นานพอที่เด็กหลายคน
สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ นานพอที่คนทำงาน
จะได้เขยิบตำแหน่ง ได้ใช้เงินโบนัสซื้อ
หาความสุขให้ครอบครัวอย่างน้อยก็ ๒ หน
นานพอที่พวกเราได้ซื้อรถ ซื้อบ้าน หรือ
เปลี่ยนที่อยู่ไปในสถานที่แปลกใหม่
และนานพอที่บ้านเมืองจะเปลี่ยนแปลงไป
...หลายตลบ

ไม่น่าเชื่อเหมือนกันว่า “ตั้ง ๒ ปีกว่า” ผมจะไร้สมรรถภาพเขียนหนังสือถึงเพียงนี้ ความจริงก็ว่าจะ...ว่าจะ...เขียนอยู่ อย่างน้อยก็ ๔ หน้า ตามวาระงานหนังสือที่จัดขึ้นปีละ ๒ ครั้งทุกปีตลอด ๒ ปีก็ ๔ ครั้ง ระยะเวลาเดียวกันนี้ถ้าเป็นนักเขียนมืออาชีพ เขาเขียนเสร็จเป็นเล่มขนาดซองได้ ๔-๕ เล่มสบายๆ ทว่าผมไม่ใช่

ผมมีข้อมูลจะเขียน มีจินตนาการไปตามวัย แต่ไม่มีโอกาสดังใจจะลงมือ ลำพังทุกวันอังคารต้องส่งต้นฉบับให้เนชั่นสุดสัปดาห์นั้น ก็ยังรู้สึกว่ามันมาไวกว่าวันอื่นหรือเปล่า? ขณะที่เขียนทุกสัปดาห์ยังบ่นดังๆ ในใจ “๓ ชั่วโมงยังจบไม่ลง จะไปทำอะไรกัน...งานพูดดีกว่าวะ” แล้วคุณบานาน่า กัทลี บ.ก. สาว ยังมีหน้า (สวย) จะให้ผมทำพ็อกเก็ตบุ๊กอีก

??จะเอาเวลาและปัญญาที่ไหน??

คืนดีพิเศษไปจัดรายการที่หมอลอยสายๆ มาจัดรายการที่บางนาบ่ายๆ ประจำการที่บริษัท คำๆ จัดอีกรอบที่เนชั่น ดึกๆ ถึงไป “ข่าวข้นคนข่าว” ที่ อสมท. คิดหรือครับว่าระหว่างช่วงที่ว่างจากชั่วโมงเหล่านี้ ผมจะเขียนหนังสือได้เร็วปร้อโดยไม่เบลอ

ทุกวันบ่ายๆ ถ้าไม่มีประชุมตอนที่เข้าเว็บ...เช็คเมล...อัปเดตบล็อก...แชทเอ็มและเข้า hi5...อะแฮ่ม! ผมนั่งสัปหงกทุกวัน เวลาหัววิดลงไป

แล้วพยายามดิ้นมันขึ้นมา แอบได้ยินเสียงเด็กโตะข้างๆ หัวเราะคิกคักด้วยความเวทนา พอเรียกสติกลับมาตอจนถึงหัวเขตินั้น ใจคิดอยากเป็นอ้ายลาวทุกที ประเทศเขาให้สิทธิพลเมืองนอนกลางวันได้ เป็นค่านิยมสืบทอดจากฝรั่งเศสสมัยเป็นอาณานิคม

ช่วงวิเศษอะไรเช่นนี้หนอฝั่งชะโนะบ้านเมืองก็ร่มเย็นทั้งผิงเมือง สถาปัตยกรรมและใจคน คงที่พอดีๆ แถมยังหลับกลางวันได้อีก เขาอ้างเหตุผลทางวิทยาศาสตร์นะ จีบเพียง ๑ ชั่วโมงหลังมือเที่ยงจะทำให้สมองได้พักแล้วกลับมาทำงานตอนบ่ายได้อย่างกระชุ่มกระชวย ส่วนใครไม่นอน แถมหลับไปกินข้าวต้มกลางวัน ทางบริษัทก็จัดการไปตามระเบียบ

สองปีกว่าที่ไม่ได้พบกันทางตัวหนังสือนั้น ผมก็ยังถือวิสาสะเข้าไปพบท่านตามบ้านช่อง ท่ามกลางบรรยากาศแปรปรวน เครื่องเคียดไม้เรียมรมย์สักเท่าไร บางครอบครัวพอเลือกข้าง ลูกวัยหนุ่มสาวอยู่อีกข้าง ผัวเมียเคยจู้จี้ พออยู่กันคนละฝ่าย กลับไปอื้ออากับหมอนข้าง กิ่งเหงาหรือสภาวะกาแฟเลยเถิดถึงขั้นวิวาทก็มีให้เห็น บางบ้านเปิดดูรายการผม ดูไปด่าไปผมก็รู้เขานี้กว่าผมอยู่ตรงข้าม!

เมื่อบ้านเมืองเป็นเช่นนั้น บางเวลาผมเลยฉกหลบจากรายการปกติ ไปเฮฮากับรายการวาไรตี้แทน ไปตลกไปกฮากับพิธีกรตลกทั้งหลาย ยามซิดๆ เขียนๆ ก็พยายามข่มใจไม่เขียนถึงการเมืองไปการบ้าน การมั่งสักพัก เมืองไทยเราก็เป็นอย่างนี้แหละ

ขณะกำลังข่มใจ สาวบานานาก็ติดต่อกลับมาตามฤดูกาล
ผมเลยสบโอกาสที่จะฉกฉวยเวลาว่างในเมืองทั้งหลาย กลับไปฝึกเขียน
พ็อกเก็ตบุ๊กดีกว่า

เล่มนี้มีแต่เรื่องของพวกเรา “คนกันเอง” เรื่องของคนธรรมดา
หาเข้ากินคำ ที่อยู่ป่นๆ กันในสังคม บังเอิญผมไปรู้จักแล้วคิดว่า
เขามีคุณค่ามากพอที่จะแนะนำให้ทุกคนได้รู้จักด้วย มีทั้งคนขับแท็กซี่
เด็กหญิงยอดกตัญญู พ.ศ. นี้ กับเด็กหญิงยอดกตัญญู พ.ศ. นั้น

มีสถานที่ไม่ไกลไม่ไกลจากกรุงเทพฯ ที่ผมไม่รู้ไปถูกชะตาอะไร
นักหนา ถึงแะเวียนไปพักค้างอ้างแรม แล้วยังไม่หนาใจ ยังอยากมี
“เรือนริมน้ำ” ไว้นั่งทอดหุ่ยเล่นเนียบบนเฉลียงยามชรา

มีเรื่องหนึ่งตามประสาคนหลงโลกมาया ชาตินี้ไม่มีโอกาส
เล่นหนังกับศรีรีต้า ก็ขอซื้อหนังแผ่นมารอดูแล้วดูเล่าให้ซาบซึ้งใจ
ทุกคนคงเคยดูหนังแล้วรำให้ ผมก็เคยครับ มีตั้งแต่แค่ปริ้มๆ จนถึง
ร้องเป็นวรรคเป็นเวร

มีเรื่องลึกลับ...ที่เกิดขึ้นจริง! แม้ผมจะไม่ใช่นักการเมืองที่ชอบ
สาบาน แต่ก็ขอสาบานว่า ทุกเรื่อง “เป็นเรื่องจริง” บางเรื่องมันติดค้าง
ในใจผมกว่าสิบปี ยังไม่เคยถูกพิสูจน์ คราวนี้แหละครับ ไม่เชื่ออย่าลบหลู่
ดวงจิตไม่แข็งอย่าผลอไปอ่านเด็ก ๆ ที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ควรมีผู้ปกครอง
ให้คำปรึกษาอยู่ข้างๆ ด้วย “อย่าอ่านโดยลำพังเป็นอันขาด!”

พี่เคยหอบผ้าหอบผ่อนไปนอนออฟฟิศมาแล้ว!

เชิญเลือกอ่านเลือกค้นตามอำเภอใจ ประชาธิปไตยกลับมา
อยู่ในมือของเราแล้ว!!

สารบัญ

1	แรกพบ.....	๒๒
2	กนก อัมพวา.....	๒๘
3	กนกยามเย็น.....	๓๖
4	เด็กกตัญญู.....	๔๖
5	มदनอยกับช้างใหญ่.....	๕๒
6	เจ้าน้ำตาตัวจริง.....	๕๘
7	กนกน้ำตาดก.....	๖๔
8	จิต.....	๗๐

9 ป่น..... ๙๖

1 0 เหยี้ยน..... ๘๖

1 1 หลอน.....๙๔

1 2 ผวา.....๑๐๒

1 3 วิญญาณ.....๑๐๘

ก่อนปิดเล่ม...นอน.....๑๑๘

กนก

ยามเย็น

กนก รัตน์วงศ์สกุล

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘
๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓

“

หลังสิ้นสุดภารกิจอันรีบเร่ง
ชีวิตเริ่มเร่ร่อนอีกครั้ง
เมื่อยามเย็นมาเยิ้มเยอน

”

